

HET VERHAAL VAN DE GERAARDSBERGSE OOSTFRONTSTRIJDERS (1941-1945) NASCHRIFT

Marc VAN TRIMPONT

Dit driedelige artikel, verschenen in nummer 259, 260 en 261 van ons tijdschrift, lokte tijdens het verloop van zijn publicatie, links en rechts nogal wat reacties uit. Begrijpelijk gezien de aard van het onderwerp. Sommigen wensten wat meer details over een verwant die aan het oostfront gestreden had, vermist was of er gesneuveld was. Anderen wilden gewoon uiting geven aan hun "feelings" over of in verband met het artikel. Er werden echter zo goed als geen nieuwe gegevens aangereikt. Hoewel...

In deel 3 van het artikel gaven we een paar flitsen over de Duitse militaire aanwezigheid in onze stad. Zo werd onder meer gewag gemaakt van de "kazernering" van soldaten in lokalen van het Sint-Catharinacollege, het Sint-Jozefs-instituut en het atheneum. Maar ook – en dit is minder bekend – in het "zusterhuis" [Instituut Maria en Jozef] lagen soldaten, meer bepaald in het internaat en in het eigenlijke kloostergebouw; een hek werd aangebracht om de schoolgebouwen daarvan te scheiden. Naar men vertelde, was er ook nog een ondergrondse gang die vanuit de tuin van de abdij toegang verschafte tot het kloostergebouw. In werkelijkheid was het een schuilkelder die toegankelijk was vanuit beide richtingen.

In het kasteel op de Oudenberg bevond zich het "soldatenheim" waar, in een van de bijgebouwen ook een veldkeuken geïnstalleerd was, terwijl het commando van het Duitse garnizoen het abtenhuis van de Sint-Adriaansabdij tot residentie had genomen¹. In verband hiermede wist ons medelid Pieter Vanden Driessche (°1929) een

pittige gebeurtenis te vertellen en hij mag in deze een bevoorrecht getuige worden genoemd. Als knaap uit het kroostrijk gezin van Arsène Vanden Driessche woonde hij toen in de Kloosterstraat [thans Abdijstraat] nr. 19, gelegen recht over het pand waar vandaag het gebouw "Financiën" is. Toen stond daar de herenwoning van Florent Lefebure, de grote baas van de brouwerij Concordia. Ze reikte in de diepte tot de hoofdingang van het huidige gebouw "Financiën". In dit pand was de administratie van het garnizoen gevestigd. Op het gelijkvloers was er over de hele lengte een wit marmeren gang die, om het niveauverschil op te vangen, aan de straatkant eindigde met een brede trap van misschien wel een tiental treden. Helemaal achteraan bevond zich het wachtlokaal van de Duitsers die het abtenhuis dienden te bewaken en op het voetpad aan de straat stond het wachthuisje voor de schildwacht.

Zoals gebruikelijk en conform de militaire geplogenheden, diende de voltallige wacht een passende eregroet te brengen aan de korpscommandant telkens als

die arriveerde. Maar bij de uitermate gedisciplineerde *Wehrmacht* diende alles "snel", in versnelde looppas, plaats te vinden. En zo gebeurde het op een dag dat de soldaten met hun met spijkers beslagen en dus gladde laarzen aan, de zo al slibberige trappen – nog niet helemaal droog na een schoonmaak met bruine zeep – sneller dan normaal en niet zonder fracturen, naar beneden donderden en zo tot bijna aan de overkant van de straat voor het nr. 19 belandden. Gevolg? Het wachtlokaal verhuisde 's anderendaags van de achterkamer van het pand Lefebure naar de voorkamer op het gelijkvloers van het pand nr. 19, Pieters ouderlijk huis. En zo zou het blijven tot de bezetting verleden tijd werd.

motger@telenet.be

1. M. VAN TRIMPONT, *Losse terugblikken op Geraardsbergen tijdens de ongeluksjaren 1940-1945. Een bijdrage tot de geschiedenis van Geraardsbergen in de 2de Wereldoorlog*, in *Gerardimontium*, jg. 2004, extra editie van 30 september 2004, p. 13. - M. VAN TRIMPONT, *Matroos Rudolf Fecher even in garnizoen te Geraardsbergen in de 2de Wereldoorlog (1940-1944)*, in *Gerardimontium*, jg. 2008, nr. 220, p. 4.